

Røde streger og regimeskifte

Den 20. september (EIRNS) – Sundhedsminister Alex Azars besøg i Taiwan (i forlængelse af falske påstande om at Taiwan havde advaret WHO mod farerne ved coronavirus), den amerikanske FN-ambassadørs meget offentlige møde på en fortovsrestaurant med den øverste taiwanske repræsentant, yderligere våbensalg til Taiwan, “navigationsfriheds”-operationer i Taiwan-strædet, besøg af en viceudenrigsminister på nævnte ø – disse nylige handlinger fra USA’s side risikerer at krydse den rødeste af Kinas røde streger: ét-Kina-politikken.

Kina reagerer med stigende beslutsomhed mod de voksende provokationer mod landet, som det ses med de nylige flyvninger af 19 kampfly fra det kinesiske Folkets Befrielseshær (PLA) hen over midten af Taiwan-strædet og ind i af Taiwans luftforsvars Identifikationszone .

Det kinesiske udenrigsministerium har indtil videre nægtet at kommentere direkte på flyvningerne, men udtalte sig den 17. september imod viceudenrigsministerens besøg: ”Kina er stærkt imod enhver form for officielle bånd mellem USA og Taiwan. Vores holdning er konsekvent og klar. USA’s insisteren på viceudenrigsminister Keith Krachs besøg i Taiwan krænker i alvorlig grad ét-Kina-princippet og de tre fælles kinesisk-amerikanske kommunikéer, styrker ‘Taiwans uafhængigheds-separatister’ og underminerer kinesisk-amerikanske forbindelser såvel som fred og stabilitet over Taiwan-strædet ... Kina vil i lyset af udviklingen af situationen reagere efter behov”.

Hu Xijin, chefredaktør for Global Times, skrev, at disse flyvninger er “PLA’s praktiske øvelse for en overtagelse af øen ... Hvis øens militær vover at afgive det første skud mod PLA’s jetfly, så vil PLA iværksætte destruktive slag mod øens militære styrker og skubbe Taiwan-spørgsmålet ind i en helt ny fase”. Man mindes om farerne i Syrien og andre dele af verden,

hvor undgåelse af global krig kan afhænge af en individuel amerikansk eller russisk pilots færdigheder.

Krigsfaren er også taget til gennem gale Mike Pompeos narrestreger i FN. Han insisterer på, at de fulde FN-sanktioner over for Iran er trådt "tilbage i kraft", til trods for at Sikkerhedsrådet overvældende stemte imod det amerikanske initiativ for at genindføre dem, og truede tredjelande med at gengælde enhver opfattet manglende gennemførelse af dem: "USA forventer, at alle FN's medlemsstater fuldt ud overholder deres forpligtelser til at gennemføre disse foranstaltninger. Hvis FN-medlemsstater ikke opfylder deres forpligtelser til at gennemføre disse sanktioner, er USA parat til at bruge vores indenlandske myndigheder til at pålægge konsekvenser for disse udeladelser..." Dette er en blankofuldmagt til at indlede sanktioner mod ethvert land, der har fornuft til at indse, at USA efter at have trukket sig tilbage fra JCPOA ikke har nogen autoritet til at kræve en genindførelse af sanktionerne. Dette inkluderer Frankrig, Tyskland, Storbritannien, Rusland og Kina, for blot at nævne nogle få.

Denne march mod krig truer hele verden, gavner ingen nation og forårsager enorm skade på USA's langsigtede status, hvis nationale interesser ikke bliver tjent. Den eneste vinder er det britiske imperium, der for enhver pris (inklusive atomare omkostninger) søger at forhindre enhver trussel mod den transatlantiske verdensorden.

Det seneste overgreb på USA's ageren som en forfatningsmæssig republik, der er i stand til at have en fornuftig tankegang om dens fremtid, ses i de seneste angreb på præsident Donald Trump, der udøver de åbenlyst forfatningsmæssige beføjelser af sit embede: at udnævne dommere til højesteret. Nancy Pelosi har nægtet at udelukke muligheden for – igen – at anlægge en rigsretssag mod Trump for at stikke en kæp i hjulet på Senatets arbejde, for at "beskytte vores demokrati" ved at forhindre præsidenten i at udnævne – og Senatet i at bekræfte

– en ny dommer. Den evnesvage Joe Biden formåede at sætte nogle få sætninger sammen: "Folk vil ikke finde sig i dette; de vil ikke stå for dette magtmisbrug, dette forfatningsmæssige misbrug". Har nogen konsulteret forfatningen? Der står tydeligt, at "[Præsidenten] skal nominere, og med råd og samtykke fra Senatet, udnævne ... dommerne til højesteret".

Præsident Trump har potentialet til at bryde med det britiske spil og samarbejde med Rusland og Kina for at opnå en varig fred baseret på økonomisk udvikling. Men dette potentiale kræver en ændring i det omgivende miljø for at få succes. Det er vores job at skabe betingelserne for et sådant samarbejde. Vil du tage udfordringen op?